

fuldt med i Ancienniteten. Det vil altsaa sige, at Administrationen nu siger, at de Lærere, der have været ansatte i et Andenlærerembede før Lovens Ikrafttræden, ogsaa skal miste den halve Anciennitet deraf. Hvis vi f. Eks. tænke os, at en Lærer har været ansat i et Andenlærerembede siden 1894, men i 1898 bliver flyttet til et Første-Lærerembede, saa havde han egentlig i 1898 opnaaet 4-Aars Anciennitet, men saa kommer Skoleloven eller rettere Administrationen og siger: Nej, de 4 Aar skal kun regnes for 2. Det er ogsaa et stort Spørgsmaal, om det ikke i Virkeligheden er en Ulovlighed eller en ulovlig Fortolkning af Skoleloven. En Lov har jo som Regel ikke tilbagevirkende Kraft, undtagen hvor det tydeligt og klart fremgaar af selve Loven, og dette forekommer mig ikke at fremgaa af den nuværende Lovs § 23. Det har derfor glædet mig, at den højtærede Minister ogsaa har været klar over, at der her trænges til en Forandring, og da den her foreslaaede Forandring er foreslaaet af den højtærede Minister og har faaet en god Modtagelse her i Tinget, har den ogsaa god Udsigt til at blive gennemført, hvad der skulde glæde mig meget, og jeg vil give den min bedste Anbefaling. Jeg har saa en direkte Henvendelse, som jeg vil rette til den højtærede Kultusminister, og det er, at jeg, naar denne Ændring til Skolelovens § 23, altsaa Forslagets § 6, nu bliver vedtagen, vilde ønske, ja, jeg vilde haabe og anse det for givet, at denne Bestemmelse ogsaa faar tilbagevirkende Kraft, saa at de Lærere, der have haft et stort Anciennitetstab ved den nuværende Skolelov, ville faa dette Tab godtgjort. Jeg vilde ønske, det var saaledes, og jeg haaber, at Ministeren vil forstaa det saaledes.

Jeg har saa nogle ganske faa Bemærkninger at gøre til Forslagets § 5, altsaa Ændringerne til Skolelovens § 21. Denne Paragraf eller rettere Paragraffens to sidste Stykker har jeg en hel Del Betænkeligheder ved, og jeg tror ikke, at disse to Stykker ville kunne blive vedtagne her, medmindre der sker en Forandring i dem, og jeg skal sige, hvorfor. For det første forekommer det mig at være noget besynderligt, at man her vil foreslaa, at Sogneraadet eller Menighedsraadet skal spørge Stiftsovrigheden om Bemyndigelse til, hvor stor eller lille Løn der skal gives den saakaldte Ringer. Jeg mener, at man uden Indskrænkning kan overlade det til Sogne- eller Menighedsraadene. Dernæst forekommer det mig, at man ikke her bør

vedtage noget, hvorved man lægger et nyt forøget Arbejde paa vore kommunale Raad. Ganske vist ser jeg nok, at dette Arbejde er lagt over paa Menighedsraadene, men vi vide jo ikke, om Menighedsraadsinstitutionen bliver vedvarende, og for saa vidt den ikke bliver det, vil dette Arbejde jo blive lagt over paa Sogneraadene. Jeg synes heller ikke, at der er nogen Grund til at foretage særlig Ligning for saadanne Smaasummer, som der her er Tale om. Jeg vilde derfor finde det rigtigst, simplest, lettest og naturligst, at de Udgifter, der her nævnes, blive afholdte af Kommunekassen.

Foruden disse to Punkter er der et tredje Punkt i Forslaget, jeg vil omtale, fordi jeg mener, at det har større Betydning, og fordi jeg tror, at naar vi ikke faa det rettet, vil det blive en Knude, som sikkert vil volde Lovforslagets Gennemførelse Vanskeligheder, og da jeg meget ønsker, at dette Lovforslag gennemføres i denne Samling, vilde jeg gerne være med til at faa disse Vanskeligheder fjernede. Det, jeg sigter til, er, at jeg tror ikke, det gaar an, at vi fritage Lærerne for den væsentligste Del af et vist, bestemt Arbejde, og samtidig lade Lærerne beholde den fulde Betaling for dette bestemte Arbejdes Udførelse. Lærerne faa jo nu 50 Kr. aarlig for at udføre Kirkebylærerforretningerne, og naar man nu vil tage den væsentligste Del af dette Arbejde fra dem, ser jeg ikke rettere, end at de ogsaa maa miste noget af Betalingen derfor. Nu maa ærede Medlemmer ikke misforstaa mig, som om jeg skulde misunde Lærerne, at de faa den fulde Løn, selv om de ogsaa bleve fri for noget Arbejde, nej, jeg ønsker Lærerne en god Løn og ser godt, at Lærernes Lønninger som Helhed ikke ere for store, ja, at de mange Steder i Virkeligheden ere for smaa. Naar der bliver paalagt Lærerne mere Arbejde, eller naar de faa nyt Arbejde, har jeg heller intet imod, at de faa Lønningstillæg, men jeg mener ikke, at man kan gaa frem, som det her er foreslaaet. Flere ærede Medlemmer have udtalt sig om dette Forhold, og det ærede Medlem for Assens (Berntsen) var forleden inde paa det samme. Jeg er enig med det ærede Medlem i det meste af, hvad han fremkom med, men det ærede Medlem for Assens gjorde ikke noget rigtigst Forsøg paa at løse Knuden. Det ærede Medlem mente maaske, at det var rigtigst at vente og overlade dette til Udvalget, og det ærede Medlem kan maaske have Ret deri, hvis det har været hans